

менно примиренъ съ Цариградъ, още на слѣдната година взема първата си, революционна посока. Въ рапорта на австрийския прѣдставителъ въ Цариградъ отъ 10-ий октомври 1800 г. (ibid стр. 56) се споменува, че успѣхитѣ на Цариградскитѣ войски срещу бившитѣ сподвижници на Пазвантоолу (кърджалии, аени, паши и потомци на кримскитѣ султани) стретнаха послѣдния и го накараха отново да отвори атакитѣ си срещу цариградскитѣ власти въ Румелия. Така, той организираше множество отдѣления войски начело Кара-Феизъ, Халилъ Паша, брата си и единъ татарски султанъ, вѣроятно Върбишкия, които заобиколиха Одринъ, Къркклисий и Сливенъ (Slimnia). Тия революционни войски сж искали свободенъ пропускъ къмъ Цариградъ, несъмнено за да го прѣвзематъ и да свалятъ султана. Уплахата въ Цариградъ е била толкова по-голяма, че тия революционни отдѣления не сж били „des hordes ordinaires de montagnards“ (Кърджалии), а „des corps organisés, pourvus de tous le necessaire et même de canon“. Срѣщу тия войски е потеглилъ Таяръ-Паша отъ Цариградъ, начело 7,000 души, които щели да се допълнятъ съ войски отъ Одринъ и да се съединятъ съ Токачиоглу, който сполучилъ да ги разпрѣсне около Пловдивъ и ги принудилъ да се оттеглятъ въ Търновскитѣ гори. Чакъ презъ февруарий 1801 г. Таяръ-Паша сполучилъ да принуди Кара-Феизъ да капитулира и да отцѣпи отъ него нѣкой отдѣления войски, които се оттеглили въ Видинъ при Пазвантоолу (ibid 61).

Много отъ участвувалитѣ българи въ редовитѣ на Кърджалиитѣ станаха по-послѣ истински войводи и водители, вече на едно организирано революционо движение. Часть отъ тѣхъ си сложиха коститѣ срѣщу турцитѣ вънъ отъ България, — най-вече въ Влашко, Сърбия и Гърция. Като родина на тоя родъ борци Сливенъ и тукъ заема първо мѣсто.

Нека започнемъ съ името на *Индже-Войвода*, — име замѣсено съ разбойничества и въ непознати до днесъ революционни планове.

Индже Войвода.

Споредъ повечето автори *Индже Войвода* е отъ Сливенъ, а по-красноречиво говорятъ твърденията на самитѣ стари Сливенци¹⁾ Иречекъ, като пише, че *Индже Войвода* е отъ Сливенъ добавя, какво „споредъ други той билъ отъ Попово при Бакаджика“.²⁾ Върху всичката тая заплетеность

¹⁾ Споредъ нѣкои, той е основалъ селото Индже-къ-ой. Това не е вѣрно, защото въ турската номенклатура Индже е иде отъ Енидже-ново, а въ случая за самия герой думата Индже значи тѣнъкъ-високъ.

²⁾ Село Попово нѣма при Бакаджика, а въ К.-Агашко. Ср Ист. Бѣлг. 610. Юр. Георгиевъ въ сказкитѣ си за Кърджалиитѣ казва,